

Vanhin Dallin H. Oaks
kahdentoista apostolin koorumista

Pappeuden avaimet ja valtuus

Pappeuden avaimilla johdetaan yhtä lailla naisia kuin miehiä, ja pappeuden toimitukset ja pappeuden valtuus koskevat yhtä lailla naisia kuin miehiä.

I
Tässä konferenssissa olemme nähneet, kun muutamia uskollisia veljiä on vapautettu, ja olemme hyväksyneet muiden kutsumisen tehtäviin. Tässä vuorottelussa – joka on hyvin tuttua kirkossa – meidän arvomme ei alene, kun meidät vapautetaan, eikä meidän arvomme ylene, kun meidät kutsutaan tehtävään. Herran palveluksessa ei ole mitään alenemisia tai ylenemisiä. On vain kulkua eteenpäin tai taaksepäin, ja se, kumpi on kyseessä, riippuu siitä, kuinka me otamme vastaan vapauttamisemme ja kutsumisemme ja kuinka me toimimme niiden pohjalta. Toimin kerran johtavana virkailijana, kun eräs nuori vaarnajohtaja vapautettiin hänen palveltuaan hienosti yhdeksän vuotta. Nyt hän iloitsi vapautumisestaan sekä uudesta tehtävästä, jonka hän ja hänen vaimonsa olivat juuri ottaneet vastaan. Heidät oli kutsuttu seurakuntansa lastenhuonejohtajiksi. Vain tässä kirkossa sitä pidettäisiin aivan yhtä kunnioitettavana!

II
Puhuessaan eräässä naisten konferenssissa Apuyhdistyksen ylijohtaja Linda K. Burton sanoi: ”Toivomme, että voimme *juurruttaa* meihin jokaiseen suuremman halun ymmärtää pappeutta paremmin.”¹ Tämä tarve koskee meitä kaikkia, ja pyrin siihen

puhumalla pappeuden avaimista ja valtuudesta. Koska nämä aiheet koskevat yhtäläisesti sekä miehiä että naisia, olen iloinen, että tämä kokous lähetetään ja nämä puheet julkaistaan kirkon kaikille jäsenille. Pappeuden voima siunaa meitä kaikkia. Pappeuden avaimilla johdetaan yhtä lailla naisia kuin miehiä, ja pappeuden toimitukset ja pappeuden valtuus koskevat yhtä lailla naisia kuin miehiä.

III

Presidentti Joseph F. Smith kuvaili pappeuden olevan ”ihmiselle annettu Jumalan voima, jolla ihminen voi toimia maan päällä ihmissuvun pelastukseksi”². Muut johtajat ovat opettaneet meille, että pappeus ”on täydellinen voima tämän maan päällä. Se on voima, jolla maailma luotiin.”³ Pyhissä kirjoituksissa opetetaan, että ”tämä sama pappeus, joka oli alussa, on oleva myös maailman lopussa” (Moos. 6:7). Pappeus on siis se voima, jolla me nousemme kuolleista ja siirrymme iankaikkiseen elämään.

Ymmärrys, jota tavoittelemme, alkaa pappeuden avainten ymmärtämisestä. ”Pappeuden avaimet ovat Jumalan [pappeudenhaltijoille] antama valtuus johtaa, valvoa ja hallita Hänen pappeutensa käyttöä maan päällä.”⁴ Jokainen teko tai toimitus, joka kirkossa suoritetaan, tehdään sen henkilön suoralla tai epäsuoralla valtuutuksella, jolla on kyseisen toiminnan avaimet. Vanhin M. Russell Ballard on selittänyt: ”Ne, joilla on pappeuden avaimet – –, tekevät kirjaimellisesti mahdolliseksi sen, että kaikki, jotka palvelevat uskollisesti heidän johdolla, voivat käyttää pappeuden valtuutta ja saada avukseen pappeuden voimaa.”⁵

Pappeuden valtuuden käyttöä valvottaessa pappeuden avainten tehtävä sekä laajentaa että rajoittaa. Se laajentaa siten, että kaikille Jumalan

lapsille suodaan mahdollisuus olla osallisina pappeuden valtuudesta ja siunauksista. Se rajoittaa siten, että valvonnalla ohjataan, keille pappeuden valtuus annetaan, ketkä toimivat sen viroissa ja kuinka sen oikeuksia ja voimia annetaan. Esimerkiksi henkilö, jolla on pappeus, ei voi antaa toiselle samaa virkaa tai valtuutta, joka hänellä on, ellei hän saa siihen valtuutusta joltakulta, jolla on siihen avaimet. Ilman sitä valtuutusta asettaminen olisi pätemätön. Tämä selittää, miksi pappeudenhaltija – virastaan riippumatta – ei voi asettaa virkaan perheensä jäsentä tai toimittaa sakramenttia omassa kodissaan ilman valtuutusta henkilöltä, jolla on asianmukaiset avaimet.

Lukuun ottamatta sitä pyhää työtä, jota sisaret tekevät temppelissä temppelinjohtajalla olevien avainten alaisuudessa – mitä kuvailen jäljempänä – vain ne, joilla on pappeusvirka, voivat toimia jossakin pappeuden toimituksessa. Ja kaikki valtuutetut pappeuden toimitukset kirjataan kirkon aikakirjoihin.

Viime kädessä kaikki pappeuden avaimet ovat Herran Jeesuksen Kristuksen hallussa, sillä kyse on Hänen pappeudestaan. Hän on se, joka päättää, mitä avaimia kuolevaisille annetaan ja kuinka niitä käytetään. Olemme tottuneet ajattelemaan, että kaikki pappeuden avaimet annettiin Joseph Smithille Kirtlandin temppelissä, mutta pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että siellä annettiin vain ”tämän taloudenhoitokauden avaimet” (OL 110:16). Yleiskonferenssissa monta vuotta sitten presidentti Spencer W. Kimball muistutti meille, että on olemassa muita pappeuden avaimia, joita ei ole annettu ihmisille maan päällä, kuten luomisen ja ylösnousemuksen avaimet.⁶

Pappeuden avainten käyttämiselle asetettujen rajoitusten jumalallinen luonne selittää sitä olennaista eroa, joka vallitsee kirkon hallintoon liittyvien päätösten ja pappeuteen vaikuttavien päätösten välillä. Ensimmäisellä presidenttikunnalla sekä ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista koorumin neuvostolla,

jotka johtavat kirkkoa, on valtuus tehdä monia päätöksiä, jotka vaikuttavat kirkon toimintaperiaatteisiin ja menettelytapoihin – sellaisissa asioissa kuten kirkon rakennusten sijainti ja lähetystyöpalvelun ikärajat. Mutta vaikka näillä johtavilla virkailijoilla on hallussaan kaikki tällä taloudenhoitokaudella ihmisille annetut avaimet ja vaikka he käyttävät niitä, heillä ei ole vapautta muuttaa Jumalan säätämää mallia, jonka mukaan vain miehillä on virkoja pappeudessa.

IV

Nyt siirryn käsittelemään aihetta pappeuden valtuus. Aloitan niistä kolmesta periaatteesta, joita juuri käsiteltiin: 1) pappeus on ihmiselle annettu Jumalan voima toimia ihmisuuvun pelastukseksi, 2) pappeuden valtuutta hallitsevat pappeudenhaltijat, joilla on pappeuden avaimet ja 3) koska pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että ”kaikki muut valtuudet [ja] virat kirkossa ovat lisäyksiä tähän [Melkisedekin] pappeuteen” (OL 107:5), niin kaikki, mitä tehdään Melkisedekin pappeuden avainten johdolla, tehdään pappeuden valtuudella.

Kuinka tämä soveltuu naisiin? Puhuessaan Apuyhdistykselle presidentti Joseph Fielding Smith, silloinen kahdentoista apostolin koorumin presidentti, sanoi näin: ”Vaikka naisille ei ole annettu pappeutta, se ei tarkoita, etteikö Herra olisi antanut heille valtuutta. – Henkilölle voidaan antaa valtuus tehdä kirkossa tiettyjä asioita, jotka ovat sitovia ja ehdottoman välttämättömiä meidän pelastuksellemme, kuten työ, jota sisaremme tekevät Herran huoneessa. Heille on annettu valtuus tehdä suuria ja ihmeellisiä asioita, jotka ovat Herralle pyhiä ja aivan yhtä perusteellisen sitovia kuin ovat ne siunaukset, joita antavat miehet, joilla on pappeus.”⁷

Siinä merkittävässä puheessa presidentti Smith sanoi yhä uudelleen, että naisille on annettu valtuus. Hän sanoi naisille: ”Te voitte puhua valtuudella, koska Herra on asettanut teidän pääl- lenne valtuuden.” Hän sanoi myös, että Apuyhdistykselle ”on annettu voima ja valtuus tehdä hyvin monia asioita. Työtä, jota he tekevät, tehdään jumalal- lisella valtuudella.” Ja tietenkin kirkon työtä, jota naiset tai miehet tekevät, tehtiinpä sitä temppelissä tai seurakun- nissa, tehdään niiden johdolla, joilla on pappeuden avaimet. Näin presidentti Smith selitti puhuessaan Apuyhdistyk- sestä: ”[Herra] on antanut heille tämän suurenmoisen järjestön, jossa heillä on valtuus palvella seurakuntien piispojen ohjeiden mukaan – – pitämällä huolta kansamme niin hengellisistä kuin ajalli- sistakin asioista.”⁸

Näin ollen on oikein sanoa, että Apuyhdistys ei ole vain naisille tar- koitettu luokka vaan jotakin, mihin he kuuluvat – se on Jumalan asettama lisäys pappeuteen.⁹

Emme ole tottuneet puhumaan siitä, että naisilla olisi kirkon tehtävis- sään pappeuden valtuus, mutta mikä muu valtuus se voi olla? Kun nainen – nuori tai vanha – erotetaan saarnaa- maan evankeliumia kokoaikaisena lähetyssaarnaajana, hänelle annetaan pappeuden valtuus suorittaa pappeu- den tehtävää. Samoin on silloin kun nainen erotetaan toimimaan virkai- lijana tai opettajana jossakin kirkon järjestössä sen henkilön alaisuudessa, jolla on hallussaan pappeuden avai- met. Jokainen, joka toimii jossakin virassa tai tehtävässä, jonka hän on saanut henkilöltä, jolla on hallussaan pappeuden avaimet, käyttää pappeu- den valtuutta suorittaessaan hänelle annettuja velvollisuuksia.

Jokaisen, joka käyttää pappeuden valtuutta, tulee unohtaa oikeutensa ja keskittyä velvollisuuksiinsa. Se on

periaate, jota kaivataan yleensä ottaen koko yhteiskunnassa. Tunnetun venä- läisen kirjailijan Aleksandr Solženit- synin siteerataan sanoneen: ”On aika – – puolustaa ihmisen velvollisuuksia, ei niinkään ihmisen oikeuksia.”¹⁰ Myöhempien aikojen pyhät varmasti- kin ymmärtävät, ettei kelvollisuudessa korotukseen ole kysymys oikeuksien vaatimisesta vaan velvollisuuksien täyttämisestä.

V

Herra on määrännyt, että vain mie- hiä asetetaan virkoihin pappeudessa.

Mutta kuten useat eri kirkon johtajat ovat tähdentäneet, miehet eivät ole pappeus.¹¹ Miehillä on pappeus ja pyhä velvollisuus käyttää sitä kaikkien Jumalan lasten siunaukseksi.

Tätä suurinta voimaa, jonka Jumala on pojilleen antanut, ei voi käyttää ilman kumppanuutta yhden Hänen tyttärensä kanssa, koska vain tyttäril- leen Jumala on antanut voiman ”luoda kehoja – –, jotta Jumalan tarkoitus ja suuri suunnitelma voisi toteutua”¹². Näin lausui presidentti J. Reuben Clark.

Hän jatkoi: ”Tämä on meidän vaimojemme ja äitiemme paikka ian- kaikkisessa suunnitelmassa. He eivät ole pappeudenhaltijoita, heille ei ole säilytetty vastuuta pappeuden toimien ja velvollisuuksien täyttämisestä eikä heitä kuormiteta sen tehtävillä. He ovat rakentajia ja organisoijia sen voi- man johdolla ja osallisia sen siunauk- sista. Heillä on pappeuden voimia täydentävä tehtävä ja jumalallisesti nimetty tarkoitus, iankaikkisesti yhtä tärkeä omalla paikallaan kuin on itse pappeus.”¹³

Noilla innoitetuilla sanoilla presi- dentti Clark puhui perheestä. Kuten perhejulistuksessa sanotaan, isä johtaa perhettä, ja hänellä ja äidillä on eri tehtävät, mutta he ovat velvollisia aut- tamaan ”toisiaan tasavertaisina kump- paneina”¹⁴. Muutamia vuosia ennen perhejulistusta presidentti Spencer W. Kimball antoi tämän innoitetun seli- tyksen: ”Kun me puhumme avioliit- tosta kumppanuutena, puhukaamme

siitä *täydellisenä* kumppanuutena. Me emme halua kirkkomme naisten olevan *äänettämiä* kumppaneita tai kumppaneita, joilla *ei ole henkilökohtaista vastuuta* tuossa iankaikkisessa tehtävässä! Pyydämme teitä olemaan *osaltanne vaikuttavia* ja *täysivaltaisia* kumppaneita.”¹⁵

Olipa kyse kirkosta tai perheestä, Jumalan silmissä naiset ja miehet ovat yhdenvertaisia mutta heillä on erilaiset tehtävät.

Esitän lopuksi muutamia totuuksia pappeuden siunauksista. Toisin kuin pappeuden avaimet ja pappeuden asettamiset, pappeuden siunaukset ovat naisten ja miesten saatavana samoilla ehdoilla. Pyhän Hengen lahja ja temppelin siunaukset ovat tuttuja esimerkkejä tästä totuudesta.

Syvää ymmärrystä osoittavassa puheessaan BYU:n koulutusviikolla viime kesänä vanhin M. Russell Ballard opetti näin:

”Kirkkomme oppi asettaa naiset yhdenvertaisiksi miesten kanssa ja kuitenkin erilaisiksi kuin he. Jumala ei

pidä kumpaakaan sukupuolta parempana tai tärkeämpänä kuin toista. – –

Kun mies ja nainen menevät temppeleihin, heille kummallekin suodaan sama voima, joka on pappeuden voima. – – Pappeuden voima ja siunaukset ovat kaikkien Jumalan lasten saatavilla.”¹⁶

Todistan Jumalan pappeuden voimasta ja siunauksista, jotka ovat yhtä lailla Hänen poikiensa ja tyttäriensä saatavilla. Todistan pappeuden valtuudesta, joka vaikuttaa kaikissa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon viroissa ja toiminnoissa. Todistan pappeuden avainten jumalallisesti johdetusta tehtävästä ja siitä, että niitä avaimia pitää hallussaan ja käyttää täyteydessään profeettamme ja kirkkomme presidentti Thomas S. Monson. Viimeiseksi ja tärkeimpänä todistan meidän Herrastamme ja Vapahtajastamme Jeesuksesta Kristuksesta, jonka pappeus tämä on ja jonka palvelijoita me olemme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Priesthood: A Sacred Trust to Be Used for the Benefit of Men, Women, and Children”, Brigham Youngin yliopiston naisten konferenssissa pidetty puhe, 3. toukokuuta 2013, s. 1; ce.byu.edu/cw/womensconference/transcripts.php.
2. Ks. *Evankeliumin oppi*, 1980, s. 132.
3. Ks. Boyd K. Packer, ”Pappeuden voima kotona”, maailmanlaajuinen johtajien koulutuskokous, helmikuu 2012; lds.org/broadcasts; ks. myös James E. Faust, ”Pappeuden voima”, *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 41–43.
4. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 2.1.1.
5. ”Miehet ja naiset Herran työssä”, *Liahona*, huhtikuu 2014, s. 48; ks. myös *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 146.
6. Ks. Spencer W. Kimball, ”Our Great Potential”, *Ensign*, toukokuu 1977, s. 49.
7. ”Relief Society – an Aid to the Priesthood”, *Relief Society Magazine*, tammikuu 1959, s. 4.
8. ”Relief Society – an Aid to the Priesthood”, s. 4–5; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Fielding Smith*, 2013, s. 312.
9. Ks. Boyd K. Packer, ”Apuyhdistys”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 82; ks. myös *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 146.
10. ”A World Split Apart”, Harvardin yliopistossa 8. kesäkuuta 1978 pidetty valmistajaistilaisuuden puhe; ks. myös Patricia T. Holland, ”Naisen ajatuksia pappeudesta”, *Valkeus*, kesäkuu 1982, s. 26; Dallin H. Oaks, ”Rights and Responsibilities”, *Mercer Law Review*, 36. vuosikerta, nro 2 (talvi 1985), s. 427–442.
11. Ks. James E. Faust, ”Olette kaikki taivaan lähettämiä”, *Liahona*, marraskuu 2002, s. 110–114; M. Russell Ballard, ”Tämä on minun työni ja kirkkauteni”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 19; Dallin H. Oaks, ”Pappeuden valtuus perheessä ja kirkossa”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 26. Toisinaan sanomme, että Apuyhdistys on ”pappeuden kumppani”. Olisi täsmällisempää sanoa, että Herran työssä Apuyhdistys ja kirkon naiset ovat ”pappeudenhaltijoiden kumppaneita”.
12. ”Our Wives and Our Mothers in the Eternal Plan”, *Relief Society Magazine*, joulukuu 1946, s. 800.
13. ”Our Wives and Our Mothers in the Eternal Plan”, s. 801.
14. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
15. ”Sisarten etuoikeudet ja velvollisuudet”, *Valkeus*, huhtikuu 1979, s. 181.
16. ”Miehet ja naiset Herran työssä”, s. 48; ks. myös Sheri L. Dew, *Women and the Priesthood*, 2013, erityisesti luvussa 6 käsitellään tässä esitettyjä opinkohtia yksityiskohtaisemmin.